

Flertal stemte derimod. Skal altsaa Forslaget faae nogen Betydning, maa det altsaa være derved, at Flertallet bestemmer sig til at stemme derfor, thi det kan lidt nytte, at Mindretallet atter i Aar stemmer derfor og Flertallet ikke. Jeg skal tilføie, at naar jeg har opfordret til at stemme for dette Forslag, er det netop, fordi dette væsentlig gaar ud paa det Samme, som Mindretallet alt har stillet Forslag om i selve Udvalget; det er fra Mindretallets Side blevet idtalt i selve Udvalget, at vi ikke kunde stille Vædringsforslag til den foreliggende Sag, førend det var afgjort, hvor meget man vilde dække af Nedgangen ved andre Statter, og naar det ærede Medlem for Præsto Amts Ste Valgfreds i Gaar udtalte, at vi altsaa nu stillede os paa samme Standpunkt som Flertallet i Hjør, maa jeg bestemt benegte dette, thi Flertallet i Hjør vilde ganske vist have fastslaaet, hvor stort et Beløb der skulde kompenseres, men derimod Intet have fastslaaet om, paa hvad Maade det skulde kompenseres. Vi derimod maa ikke alene have at vide, hvor meget der skal kompenseres, men ogsaa paa hvad Maade, før vi kunne bedømme den reelle Nedsættelse, som Toldlovsforslaget vil foranledige i Toldindtægterne, og det vil ikke være os muligt at stille Vædringsforslag til Toldlovens fortsatte Behandling, før vi have faaet afgjort det Spørgsmaal, om der vil blive givet Dækning for noget af Nedgangen og da hvor meget og hvorledes. Det er netop derfor, at jeg nu anbefaler Flertallet at stemme for det foreliggende Underændringsforslag og, for at jeg ikke skal misforstaa, ogsaa anbefaler Mindretallet at gjøre det, thi det er efter min Mening Hovedpunktet i Sagen, og det er efter min Opfattelse overhovedet Betingelsen for, at der med nogen Nytte kan skrives til fortsat Forhandling. Dersom Flertallet forkaster det foreliggende Underændringsforslag, kan jeg ikke opfatte det paa anden Maade, end at Flertallet ikke vil have nogen Forhandling om denne Sag (Nødsjælfse), og saa kan i alt Fald jeg ikke skjønne, at der fra Mindretallets Side med nogen som helst Nytte kan stilles Vædringsforslag til det foreliggende Lovforslag. Det, vi i det Hele maa bestemt ønske at vide, er, om det er Flertallets Mening, at der skal føres en Forhandling om Toldloven med Udsigt til at føre til et Resultat, eller om Meningen kun er en anden, som blev anført af den ærede Minister i Gaar, nemlig gennem den tilveiebragte Forbindelse mellem Traktaten og Toldloven at undgaa at komme til en positiv Afstemning over Traktaten. Det ærede Flertal er maasse ikke selv helt paa det Reue med, i

hvilket Omfang det vil gjøre Indrømmelser i den foreliggende Sag, men jeg tror, at det er paa høie Tid, at det viser, at det vil gjøre Indrømmelser for at naae til en Forstaaelse, dersom Forstaaelse overhovedet skal komme ud deraf; dersom man tror, at det er klogt at opsætte sine mulig paatænkte Indrømmelser til et senere Tidspunkt, tror jeg, at det er en meget uheldig Politikk, som let kan blive skjæbnsvanger for den hele Sag, thi det vil let gaa dermed som med det meget omtalte „sidste Ord“, der aldrig fik Vælsighed til at komme frem. Jeg tror, det vil være det Rigtigste at udtale det strax klart, hvorledes jeg opfatter Vedtagelsen af Underændringsforslaget baade for Flertallets og Mindretallets Vedkommende. Det er da en Selvfølge, at jeg ikke anser hverken Flertallet eller Mindretallet for bundet til de enkelte Toldsatser, som ere opførte i Underændringsforslaget, fordi man stemmer for det, det er en Selvfølge, at der med Hensyn dertil frit kan stilles Vædringsforslag; men jeg betragter Vedtagelsen af dette Forslag som en Tilhænbegivelse af, at man fra Flertallets Side er villig til at give Dækning for en Del af Nedgangen i Toldindtægter, og at man er villig til i dette Viemod at fremme Lovene om en Beskatning af Ol og om en Udbyttebeskatning af Brændevin. Naar dette sker, saa at vi kunne overskue det virkelige Resultat af den foreliggende Sag, skal Mindretallet ogsaa for sit Vedkommende stille Vædringsforslag til Toldlovens videre Behandling; men før det sker, kan det ikke nytte. (Berntsen: Hvilken Maade!) Det er slet ingen Maade, men kun simpel Skyldighed overfor Thinget at udtale klart og aabent, hvorledes vor Stilling til Sagen er; det er os umuligt at fremkomme med Vædringsforslag til Toldloven, saalænge vi ikke have fuld Klarhed over, hvilken Skjæbne de andre Beskatningslove faae, og vi kunne kun have nogen Udsigt til med Nytte at stille Vædringsforslag, naar det er givet, at en Del af den foreslaaede Nedgang i Toldindtægterne vil blive dækket ved disse Love. Ser det ikke, er Afstanden imellem Flertallets og Mindretallets Standpunkt i finantsiel Henseende saa stor, at der ikke synes at være nogen Udsigt til at vi kunne naae til en Forstaaelse, og jeg kan da ikke en Gang finde det rigtigt, om vi vor vort Vedkommende vilde gjøre det nødvendigt at drage Forhandlingerne og denne Samling længere ud ved at forlange den nødvendige Frist til Udarbejdelsen af Vædringsforslag. Det forekommer derfor ogsaa mig, som det udtaltes i Gaar af den høitæredede Minister, at Vedtagelsen af det foreliggende Underændringsforslag er den eneste